

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/136/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813220377
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813220377.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa X. V. L., s.r.o. so sídlom v F., T. 5, K.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou M. V., s.r.o. so sídlom v F., T. 5, proti odporcovi Y. T., nar. X.X.XXXX, bytom T., I. F. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu VU., zastúpeného JUDr. F. o zaplatenie sumy 264,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. novembra 2014, č.k. 10C/50/2014-64, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie vo veci samej, uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 59,24 Eur a rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 9,80 Eur navrhovateľovi. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 264,10 eur s prísl. z dôvodu, že odporca si neplnil povinnosti mu vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke č. 1824174 zo dňa 11.5.2009. V priebehu konania, pred začatím pojednávania vo veci samej, navrhovateľ vzal podaný návrh celkom späť. O zastavení konania súd rozhodol podľa § 96 ods. 1 O.s.p, podľa ktorého navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súhlas odporcu so späťvzatím návrhu sa nevyžadoval, nakoľko k späťvzatiu návrhu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie. (§ 96 ods. 3 O.s.p.) Nakoľko navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zavinil zastavenie konania, o trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Trovy konania, ktoré je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, predstavujú trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnych služieb po 21,58 eur a dvakrát režijný paušál v sume 8,04 eur za prípravu a prevzatie zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 16.11.2014. Celkom trovy konania, ktoré je odporca povinný navrhovateľovi nahradiť predstavujú sumu 59,24 eur.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Navrhovateľ mal za to, že v prípade trov vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Odvolával sa na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6M Cdo 5/2013 zo dňa 19.03.2014, podľa ktorého nepriznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi konania je riadne odôvodnené ich nadbytočnosťou a teda ich neúčelnosťou. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci a jej individualizáciou na súdoch v SR nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Zastupovanie advokátom v týchto prípadoch nezodpovedá účelu,

ktoré sleduje procesné právo. Vedľajší účastník sa mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za trovy účelné. Ďalej namietal, že pokiaľ je cieľom združenia kolektívna ochrana spotrebiteľov a zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, musí združenie reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou. K postupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu v tomto konaní namietal, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe do konania, bez toho aby mal akúkoľvek vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Usúdil, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ má za to, že v danom prípade je namieste aplikácia § 150 ods. 2 O.s.p., keďže ide o drobný spor, pričom trovy 59,24 Eur sú značne neprimerané výške pohľadávky 264,10 Eur.

Odporca ani vedľajší účastník sa k podanému o odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 264,10 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.11.2014 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Vedľajšiemu účastníkovi v konaní preukázateľne vznikli trovy právneho zastúpenia, preto súd prvého stupňa o nich rozhodol podľa § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 59,24 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 16.11.2014 doručil súdu prvého stupňa právne kvalifikované vyjadrenie, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezhliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ, nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si v odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnili.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .